

Mina Skolar

894108

När jag var liten var jag en blyg liten

pojke. Att börja skolan var för mig lite läskigt

och nervöst. Jag hade många vänner så

det var inte de som oroade mig. Att träffa

så mycket nytt folk och att allt inte

längre var en lek var det som oroade mig.

Dagen då skolan började kom och mamma

följde mig till skolan för upprop. Jag satte

mig vid en bänk bred en kompis och

såg mig omkring. Min nya klass verkade

ganska bra. Dom flästa kände jag igen från

dagis och många kände jag sen tidigare.

Dagarna gick och jag började lära känna

min klass. Jag visste nu vilken jag ville

vara med och vilka jag skulle passa mig

för. ~~vid~~

Vid skolan fanns det en liten skog som jag och mina kompisar lekte i. Vi byggde kajan, hinderbanor och lekte burken.

Jag minns att matte var en riktig plåga för mig/jag tyckte inte alls om vårans stränga matte lärare. En dag hade hon genomgång.

Efter genomgången skrev hon upp ett tal på tavlan och pekade på mig och ville att jag skulle svara. Jag öppnade munnen och gedde ett svar som visade sig vara fel. Jag kunde höra hur hela klassen skrattade/jag skämdes och ~~so~~ kände att jag bara ville gå upp i rök och försvinna.

Det här var inte ända gången detta skulle

hända, senare hände det ganska ofta. Jag

fick en ide, att varje gång det var genom

gång skulle jag räkna upp handen och fråga

efter ~~den~~ nyckeln. Men istället för att

gå på toaletten så stod jag utanför klassrummet

och väntade på att genomgången skulle

ta slut. Ideen funkade ända tills den

dav då vår lärare kom på mig.

Jag tyckte inte om skolan alls på rasterna

levde man men på lektionerna kände

man sig bara helt död. F

En rast kom jag och en kompis på

en ny lek, vi satt på gungorna och gungade

tills vi fick riktigt hög fart och när vi hade som högst fart så slungade vi av oss skorna så att dom singlar långt ut över skolgården och sen kollade vi vem som ~~har~~ hade kommit längst. Den här leken var känd / tillslut ville hela klassen vara med på den nya leken. Jag satte mig på en gunga bredvid en kompis och skulle visa ett riktigt bra kast. Jag tog hög hög fart tog kraft och slungade iväg skon i en våldsam fart som träffade en liten unge rakt i huvudet. Jag såg min kompis sko singla iväg långt ut över gården medan den lilla ungen låg och skrek. För första

gången fick jag en rejäl utskällning, med
hemringning och hela köret.

När jag började mellanstadiet var

~~det~~ allt bättre, ~~for~~ det (var bättre lärare,

roligare lektioner och min matte gick

plötsligt ganska bra. Mellanstadiet flöt

på ganska bra utan några speciella

händelser. // Efter mellanstadiet hade jag

nog provat på alla sporter som finns men

ingenting verkade passa, men under

sommarskoleut mellan sexan och sjuan

såg jag en kille på en skateboard. När

jag såg honom hoppa och flippa med

sin bräda tänkte jag att det där måste

jag testa. Jag började åka och detta som visade sig vara riktigt svårt men samtidigt kul som fan. Jag tränade och tränade och nu är jag faktiskt riktigt bra på det. Under den här perioden började jag även åka snowboard. Högstadiet var spännande med mycket prov.

Plötsligt hade man inte lika mycket fritid längre. Skolan kändes nu mycket viktigare. Man var ute mer på kvällarna och hittade nya intressen. Som brudar och sant. Skateboarden är mycket viktigare för mig nu än förut, även musik har blivit ett stort intresse, det som

förut var ointressant men nu så viktigt.

Nu sitter jag här vid nationella proven

i slutet av nian. Jag ska snart

börja gymnasiet / det känns konstigt.